

jeg før har sagt, mener jeg, at Spørgsmaalet om Statens Bidrag til Politiet udenfor København er et Spørgsmaal, der ikke i første Række hører ind under Justitsministeriets Omraade, men er et Spørgsmaal, der er af ren finanspolitisk Karakter, og som retteligen burde søges løst af den Kommission, der i Øjeblikket beskæftiger sig med at afgøre, om der er visse kommunale Udgifter, der retteligen burde udredes af Statskassen. Den nu afgivne Betænkning giver mig ogsaa ganske Medhold paa dette Punkt, idet den siger, at dette Spørgsmaal netop bør tages under Behandling af den nævnte Kommission — det er fuldt overensstemmende med, hvad jeg tidligere har sagt her i Tinget. Men jeg beder udtrykkeligt bemærke, at hvad enten Lovforslaget vedtages, som jeg har forelagt det, eller de stillede Ændringsforslag vedtages, bliver Spørgsmaalet om Statens Bidrag til Kommunerne ganske uforandret, det afgøres hverken paa den ene eller anden Maade, hvorledes end Afstemningen falder. Jeg har aldrig nogen Sinde sagt, at Staten ikke burde udrede noget til Kommunerne som Hjælp til Polititudgifter. Jeg har aldrig taget den Stilling, men jeg tror at være i Overensstemmelse med Tingets Medlemmer, naar jeg mener, at man ikke paa dette Tidspunkt burde yde et saadant Tilskud. Stillingen vil med andre Ord blive akkurat den samme for Politiet udenfor København, som den er for Politiet i København. Der findes i Retsplejelovens § 135 den Bestemmelse, at det forbeholdes at underkaste Bestemmelsen om Statstilskud til Københavns Politi et Gennemsyn. Jeg vilde aldeles ikke have noget imod, om der var stillet Ændringsforslag gaaende ud paa, at denne Bestemmelse ogsaa gjaldt for Politiet udenfor København, og i saa Tilfælde imødekommer jeg maaske det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen). Hans Tanke var i Virkeligheden akkurat den samme, som jeg her har udtalt. Jeg gentager derfor, at jeg føler mig noget forbavset over Flertallets Stilling, naar man er gaaet mod Ministeren paa dette Punkt, at med Hensyn til Antallet af Politibetjentene kan det blive, som det er, naar man er enig om, at den Udgift, som Staten muligvis bør udrede til Kommunerne, i alt Fald ikke i Øjeblikket bør udredes, men at man først bør se, hvad Forhandlingerne i Kommissionen føre til.

De andre Forandringer fra Regeringsforslaget forrige Aar til i Aar i Kapitel 1 ere kun simple Konsekvenser af det sidst

berørte Spørgsmaal. Naar Udgiften til Politiet bliver, hvor den er, saa er det jo ikke mere end naturligt, at ogsaa Ansættelsen foretages af de Myndigheder, der nu foretage den i Kommunerne, og ligeledes, at disse fastsætte Lønningerne. Der er derfor i Virkeligheden, som ogsaa det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) gjorde opmærksom paa, saa lidt Uenighed mellem Regeringsforslaget og Flertallets Stilling paa dette Punkt, at det har forbavset mig, at man ikke er naaet til Enighed i Udvalget. Og Grunden kan jo ikke være den, som den ærede Ordfører (Johansen) berørte, at man ikke vilde have, at Retsreformen traadte i Kraft. Den ærede Ordfører sagde, at det vilde han tværtimod gerne have; han mente blot ikke, at man kunde gøre det paa dette Tidspunkt, naar det medførte forøgede Udgifter. Men ved det Forslag, som her foreligger, opføres der netop ikke forøgede Udgifter hverken for Statskassen eller for Kommunerne, saa der passer Begrundelsen aldeles ikke.

Hvad dernæst Kap. II. angaar, saa er der jo der stillet Ændringsforslag, som egentlig kun gaa ud paa at danne en anden Organisation af dette Statspoliti. Det, som Udvalget mener, at man skulde gøre der, var, at der skulde ansættes to Politiasistentter, og at Korpset skulde organiseres i to Afdelinger, en for Jylland og en for Øerne. Det finder jeg ikke er en god Organisationsmaade, navnlig naar det samtidig bestemmes, hvilket er ganske naturligt, at Justitsministeren kan bestemme, hvorledes Mandskabet skal fordeles mellem Afdelingerne. Altsaa, naar Justitsministeren kan bestemme, hvor mange der skal høre til den jyske Afdeling, og hvor mange til Øernes, synes jeg lige saa godt, det kunde være i een Afdeling, det hele under Justitsministeren. Kan jeg bestemme, at det hele i Jylland kun skulde være een Mand, synes jeg, at vi lige saa godt kunne samle det hele i eet Korps; det er ikke saa stort, at der er Grund til at dele det i forskellige Afdelinger. Saa skulde der staa en Politiasistent i Spidsen. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Flertal har tænkt sig denne Politiasistents Stilling i hele Politikorpset; han kunde aldrig faa nogen virkelig ledende Stilling, det vilde alene forhindres af den Løn, der bliver budt; Lønnen skulde være 2,400 Kr., stigende til 3,600 Kr. Det er klart, at den Mand, man fik til denne Stilling, vilde dog være saaledes, at han altid maatte blive som en Assistent eller Fuldmægtig